

la, ne da bi bil kdo odkril najmanjšo sled in radi tega je zapadel slučaj pozornosti.

Kanadski prometni letalec, ki oskrbuje redni zračni promet med mestom Winnipeg in zalivom Hudson na severu, je bil prisiljen, da je pristal ob reki Seal. Prvi, ki so mu prihiteli na pomoč, so bili Indijanci, ki so naseljeni po tamošnji pokrajini. Indijanci so povabili pilota v naselbino, kjer je zadel na najgostoljubnejši sprejem. Pri tej priložnosti je mož opazil, da živi sredi med Indijanci bela stara žena, katero smatrajo rdečkarji čisto za svojo. Ta bela žena je poročena z Indijancem, kateremu je podarila pet otrok. Pilotovo poročilo odločno namigava, da gre pri njegovem odkritju za pred 50 leti odvedeno Maud Gillespie. Kanadske oblasti so začele o zadevi izvedovati na poziv družine Gillespie v Thessalonu.

Tudi mati nekoč ugrabljenega še živi in je stara 80 let. Mati je prepričana, da bode videla še enkrat pred smrtjo otroka.

Za polovično ceno dobijo

naročniki »Slovenskega gospodarja« sledeče knjižice:

Zemljiška knjiga Din 5.— (2.50)

Kako si sam izračunam davek Din 4.— (2.—)

Zaščita kmetov v Jugoslaviji Din 5.— (2.50)

Predpisi o cestah in prometu na cestah Din 14.— (7.—)

Zakon o volitvah narodnih poslancev Din 8.— (4.—)

O bolnišnicah in bolniških pristojbinah D 5.— (2.50).

O zadnji knjigi imamo sledeče pismo: »Zahvaljujem se vam, da ste izdali to knjigo. Dosedaj sploh nismo vedeli, kake pravice imamo, kar se bolnišnic tiče. Koliko ljudi je brez potrebe že plačevalo visoke bolniške pristojbine. Tudi jaz sem jih. Sedaj sem dal pa Din 2.50, pa sem prihranil okrog 200 Din. Res je, najdražja je nevednost, zato objavite to pismo, da vsem priporočam knjižice, ki jih izdajate.«

Knjižice se naročajo pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuju.

nik g. Josip Gorup in predsednik domače občine g. Anton Hrzič ter gasilski četi iz Velike Nedelje in Trgovišča. — Popoldanski spored je bil namenjen 40letnici zidanja šole. Šolski upravitelj g. Ljudevit Belšak je kronološko orisal postanek in razvoj tukajšnje šole. Zatem je šolska mladina pokazala svojo spretnost v telovadnih nastopih in raznih igráh ter zadivila vse navzoče. G. France Kotnik in gđc. Jožica Duhova, ki sta mladino uvežbala, kakor tudi vse ostalo učiteljstvo, zaslužijo za svoj trud vse priznanje. Ljudstvo, ki je v tako velikem številu in z zanimanjem sledilo celodnevni prireditvi, je hvaležno vzgojiteljem in vsem, ki so mladini naklonjeni in želi, da krepko nadaljujejo v tej smeri.

Konjice. Marsikaj novega se je zgodilo pod našo goro in v prelepi Dravinjski dolini, kjer se je svojčas zrak tako čudno menjaval, kakor menda nikjer drugje. Naš kraj je poln zgodovinskih zanimivosti, katere poleg modernih dekoracij na hiši g. Sumer Martina zanimajo vsakega tujca, ki pride v naš trg iskat oddiha, ali pa razni zapiski iz zadnjih let. Birno smo čmeli tudi tukaj. Sprejeli smo škofa prav lepo. Za olupšavo so pred vsem skrbela pridna konjiška dekleta, ki so npletla toliko zelenih vrvic, da je bilo veselje. Posebno škalska in gabroveljska dekleta so pokazala izredno skrb za okrašenje slavolokov in za lepoto v cerkvi. Čast jim! — Prvo-obhajancev smo imeli okrog 180. Po običajni slavnosti so dobili zajtrk, kakor vsako leto v Društvenem domu. — Kovači od zreške tovarne so imeli sestanek v nedeljo dne 23. junija. Sklenili so, da se organizirajo. — Tudi v Konjicah je začela sedaj pihati druga sapa in se ozračje očiščuje. Nekateri si pripravljajo kufre ter nam bodo najbrž čez nekaj časa rekli v slovo: Adijo, pa zdravi ostanite!

Svetina nad Celjem. Številnim romarjem, ki pohitijo na Ciriljevo nedeljo k Sv. Kržu na Svetini, se uljudno oznanja, da bo v nedeljo dne 7. julija na Svetini v cerkvi dvojno opravilo: prvo ob 6. uri; bo lepa slovesnost prvega sv. obhajila svetinskih šolarjev; drugo opravilo bo ob 9. uri. — Siana majnikova je sicer veliko škodo naredila, rožce, sadje pomorila; a na Svetini je vendar prizanesla znanim provrstnim črešnjam, ki bodo v juliju dozorele! Pridite jih poskusiti!

Marenberg. Kot zaključek letošnje 200letnice pri Sv. Janzu se je v nedeljo dne 23. junija obhajala lepa nedelja z dvema sv. mašama, pridigo, ki jo je imel g. bogoslovni profesor dr. Josip Jeraj iz Maribora, in procesijo, pri kateri so bili trije duhovniki. Drugi dan v ponedeljek dne 24. junija se je obhajal god sv. Janeza Krstnika s procesijo od Tumpeljevega križa in peto sv. mašo. Oba dneva so fantje iz Remšnika in domačini lepo pritrkavali. — Ker je na zvonovih še precej dolga, se govori, naj se proda starodavni kip Matere božje v ladiji na evangelijski strani in izkupiček porabi za zvonove. Plačati zvonove bodé treba, kmetje pa denarja nimajo. Zadeva ima dvojen nauk za one, ki naročujejo nove zvonove: 1. pri naročilu je treba gledati na kakovost

materijala; 2. naročajte pri naši najboljši in najstarejši zvonarni: Strojne tovarne in livarne (prej Maks Samassa) v Ljubljani! — Tu ob meji je veliko pomanjkanje duhovnikov: na Muti ni župnika, pri Sv. Jerneju ni župnika, v Marenbergu nekaj časa kaplana ne, in tako se glasi ta pesem naprej. Največ je temu krivo to, da je naša duhovščina od države tako slabo plačana.

Velika Nedelja. Tukajšnji podmladek Jadr. straže je obhajal preteklo nedeljo proslavo razvitja svojega prapora. Velika množica ljudi od blizu in daleč je prišla na slavnost. O morju in pomenu Jadranske straže je govoril učitelj g. Vlado Klemenčič, nato je domači župnik g. Gregor Cerar blagoslovil prapor s primernim blagoslovom. Prapor je kupila in mu kumovala gospa Tončka Medikova. Sprejel ga je praporščak Hinko Medik s svečano zaobljubo. Nato so se vrstile deklamacije in petje jadranskih stražarjev. Slavnosti sta prisostvovala kot zastopnika oblasti sreski šolski nadzr-

nemški posestniki novih nasadov so se še bolj pehali za streljanjem nego slovenski. Skozi nekaj let je ob pojavih neviht neprestano pokalo in žvižgalo proti oblakom iz vseh številnih vinorodnih bregov, gričev ter holmov. Bog znaj, koliko tisoč kilogramov smodnika so poslali med oblake v trdni veri, da so jim kos. Z isto vnemo ter naglico, kakor se je streljanje proti toči razmahnilo, je tudi usahnilo, ko so le uvideli, da je bilo samo v zabavo tolikerm strelcem, toče pa niti oplašilo ni, kaj šele, da bi jo bilo prepodilo.

Kolibe s cevmi za streljanje so že strohnele, ali pa so jih že davno pometali iz vinogradov. Redko je še videti kje v grabi vinograda rjasto ter razpadlo cev, ki še spominja na nekdanja strašila toče.

Tolikanj vneto streljanje proti toči, ki je bilo več ali manj že podprto z izjavami učenjakov glede učink, je dokaz, da se ne zmoti in ni lahkoveren v boju z vremenskimi nesrečami ter šibami samo priprosti kmet, ampak tudi z znanostjo podkovani gospod!

Naša prihodnja povest:

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

Lep vzgled.

Marokanci v severni Afriki so izredno ljubili in spoštovali junaškega generala pa tudi oni, katere je premagal in podvrgel francoski nadoblasti. Njegov način občevanja s podložniki je bil namreč izredno ljubezniv. Najprej je osvojil njihove kraje, za tem njihova srca. Nekega dne je premagal zelo odporno severno afriško pleme. Šejk je moral osebno priti pred generala in izjaviti pokorščino vsega plemena. General ga je čakal na konju v blesteči uniformi s številnimi odlikovanji na prsih — na čelu celotnega polka. Z druge strani je prišel šejk, ki so ga spremljali njegovi dvorjani. Bil je starček z dolgo belo brado, sključen, in se je opiral na palico. Približal se je generalovemu konju in hotel poljubiti — zmagovalčev škorenj v znamenje pokorščine. Tedaj je general skočil s sedla, objel starčka in mu rekel: »Nikoli se ne sme starček sklanjati pred mlajšim človekom.« Ko so to zaslišali nedaleč stoječi uporniki, so burno pozdravili svojega zmagovalca in se mu priklonili kot zvesti podložniki.

pombo, da je pušenje vzhodna »svinjarija«. Pozneje kot cesar je obremenil duhan s posebnimi davki in ga proglasil za državni monopol, ki je vrgel državni blagajni neizmerne denarne svote.

Sorodnost

med indijskim in našim ženskim spolom obstoji v tem, da noče rad razodeti, koliko je star. Indijke pa ne zamolčijo starosti, ker bi ostale rade vedno mladostne, ampak ker navadno ne znajo šteti.

Največji izliv

v morje tvori južno-ameriška reka La Plata. Izliv doseže med Maldonads in Cabo San Antonio širino 220 km. Omenjena širina je dolga 320 km.

Širite „Slov. gospodarja“!

Sv. Rupert nad Laškim. Veliko veselje je zavladalo povsod med našim priprostim ljudstvom, ko je prišel glas: naš iskreno ljubljeno narodni voditelj g. dr. Anton Korošec je spet prišel pri vladi do besede. Toliko atiske, praganjanja in zapostavljanja smo morali že leta in leta prenašati, da je marsikateremu dohremu našemu človeku začel upadati pogum, češ, zgubljeni smo! Krivica in nasilje se je šopirilo v vsakem javnem kotu, pravica pa je morala v praganstvo. A resnica je in ostane: Vsaka krivica mora končno propasti, kajti pravičnost je božja hčerka, kateri je od najvišjega obljubljena konečna zmaga in obstoj!

Sv. Ema ob Sotli. V nedeljo dne 7. julija, bo med bogoslovci prejel mašniško posvečenje tudi naš župljan frančiškan g. p. Otmar Vostner. V svetem veselju pričakujemo njegove prve presvete daritev, ki jo bo daroval v nedeljo dne 14. julija. Od leta 1917 ni bilo več pri nas nove maše, torej celih 18 let. Zato ga hočemo tem pristraneje v četrtek dne 11. julija popoldne sprejeti. Imeli bomo tridnevnic, ki se bo pričela s prihodom novomašnika, da se pripravimo za to redko in srečno slovesnost. Ob tej tridnevnici bo imel govore tudi novomašnik sam in njegov tovariš novomašnik frančiškan p. Langerholc Kalist. Je to menda prvi slučaj, da bi dala župnija Sv. Eme duhovnika frančiškana, vsaj mi se ne spominjamo. Župnija svetoemška vesela vsa, raduje se, ker bo sprejela novomašnika.

Slepe mravlje.

Neki raziskovilec Afrike poroča o zelo zanimivi vrsti mravelj, ki živijo v ozemlju Konga in Senegala. Ta žuželka se hrani izključno od mesa, ki si ga išče s potovanjem iz kraja v kraj. Pri svojih potovanjih korakajo milijoni teh živali v kolonah, ki so kakšnih pet centimetrov široke. V kolonah so rdečkaste »delavke«, ob straneh jih spremljajo veliki, temni »vojaki«, ki so oboroženi z dolgimi, žagam podobnimi čeljustmi. S temi čeljustmi se živali zagrizje globlje nego čeljusti enakih žuželk. Z vsakim ugrizom si trgajo kose mesa iz živih žrtev. Žrtev pa jim postane vse, kar srečajo na svoji poti, čeprav bi bil to bolan slon, ki se jih ne more odkrižati. Trije dnevi zadoštujejo, da ga oglodajo do belih kosti. To nam postane razumljivo, če zvemo, da so opazovali že armade teh mravelj, ki so se pomikale v nepretrgani koloni do 16 dni in noči skozi kakšen kraj.

Zanimivo je pri tem, da so te živalice popolnoma slepe. Tudi človek ni pred njimi varen in če se zgodi, da napadejo kakšno človeško bivališče, tedaj se spustijo domačini v beg in se ne vrnejo v vas, dokler se niso prepričali, da je

šla nevarnost mimo. To se pa zgodi še le tedaj, ko je mravljična armada požrla vse živo in mrtvo, kar je izsledila v človeškem naselju. Da je napravila s tem veliko škodo, je jasno, a tudi brez koristi ni takšen obisk nikoli, saj so mravlje pripravile tudi ves mrčes in vso golazen, kar se je drži človeških naselij.

Direktne sončne svetlobe požrešna slepa delavka ne prenese, afriško sonce jo umori v nekoliko minutah. Kjer mora na svojem pohodu po sončnih krajih, se zavaruje pred sončnimi žarki na ta način, da stvorijo »vojaki« s svojimi telesi trdno, zaprto cev, skozi katero koraka vsa armada do najbližjega senčnega goščavja. Voda pa tem mravljam ne škoduje. Za poskus so jih držali tudi po šest ur pod vodo, ne da bi se zadušile. Kadar doseže armada kakšen potok ali reko, se vojaki združijo v žive, kakor osja gnezda velike »čolne«. V te čolne korakajo delavke in z njimi dosežejo obrežje na drugi strani reke.

Hudič se boji zvona.

Če je v peklju vse tako, kakor si predstavlja kitajska budhistična vera, tedaj mora biti podzemljskemu glavaru življenje kaj težko. Neprestanu se oglašajo 17tonski zvon na svetem hribu Čijuhuašan, največji kitajski zvon. Ta zvon nima drugega namena, nego tega, da spravlja satanove legije v strah in jim odnaša izgubljene duše. Ko se oglasi čijuhuašanski zvon, pravi namreč ljudska vera, je to znamenje, da je pekel izgubil spet eno dušo, ki se nato v novem utelešenju vrne na zemljo. Da so izbrali baš goro Čijuhuašan za namestitev velikega zvona, se da pojasniti s tem, da je vladar pekla baš na tej gori prejel svoje zločesto naročilo. A navzlic temu ni na Kitajskem reševanje duš iz satanovih krempljev nič kaj poceni. Zvon sam je namreč veljal lepo svoto, a mežnarji — če jim smemo tako reči — ki z njim zvonijo, morajo končno tudi živeti in to ni mogoče zastoj. Zato mora vsak, ki hoče rešiti kakšno dušo iz kitajskega pekla, na gori Čijuhuašan nekaj plačati. In to ljudje radi delajo.

Žuželke v praznoverju.

Cvrčkovo petje se oglašajo po vsem svetu in mnogo lepega si ljudje predstavljajo v zvezi z njim. V splošnem smatrajo cvrčka za prinašalca sreče in

ga v marsikateri deželi, kakor na Japonskem, v to svrhu drže tudi v posebnih kletkah. Italijanska dekleta pa mu pripisujejo čudežne moči in ga drže v kletkah zato, da jim pomaga ohraniti fantovo zvestobo.

Pajek ne igra nič manjše vloge v ljudskem praznoverju. Ponekod prinaša srečo, drugod zjutraj nesrečo in na večer srečo, a pik strupenega pajka je združen z bolečinami pač za vsakogar, naj si misli o njegovi vlogi karkoli. L. 1840 je pik strupenega pajka, ki je znan pod imenom tarantela in ki povzroča nekakšno padavico, ustvaril baje znameniti laški narodni ples istega imena.

V vseh časih so se ljudje bali lesnega črva, ki jim je s svojim trkanjem napovedoval smrt. Nesrečo prinaša po nekkih deželah tudi nedolžni kačji pastir, dočim traze kresnica izgubljenim popotnikom ponoči pravo pot.

Mnogo praznoverja je v zvezi z majniškimi hroščem. Po barvi njegovih ličink pozimi napovedujejo švedski podeželani, kako dolgo bo trajala zima in koliko bo imela snega. Ponižni martinčki veljajo ponekod istotako za sle bodoče usode.

Usodepolna mravljinčna kislina.

Lovec, ki so v nekem gozdu v okolici češkega Churdina zasledovali divje lovce, so začuli nekje v goščavi tiho ječanje. Ko so prišli bližje, so našli tam z listjem in suhljadjo pokritega mladega človeka, ki je kazal le še šibke znake življenja. Groza jih je bila, kajti njegov obraz je bil ves razjeden, a njegovo telo, ko so ga odkrili, ena sama rana. Kaj se je bilo zgodilo z njim, so takoj dognali, kajti iz njegove obleke so se zakadli v lovce cele armade izredno velikih mravelj in jih začeli pikati s takšno besnostjo, da so se jih komaj ubranili. Bilo je očitno, da si je bil mladi mož, morda kakšen potepuh, poiskal tu prenočišče in so ga mravlje napadle v spanju. Skodovali mu pa niso toliko njih ugrizi, kolikor mravljinčja kislina, s katero so ga obrizgale. To so ugotovili zdravniki v bolnišnici, kamor so mladega moža prepeljali in kjer je tudi že kmalu potem umrl, ne da bi prišel k zavesti. Mravljinčni strup je zelo soroden čebelnemu strupu in če pomislimo, da more človek umreti od pikov večjega števila čebel, nam postane tragedija, ki se je odigrala v tistem gozdu, popolnoma razumljiva.

Odprta noč in dan so groba vrata

Limbuš pri Mariboru. Naše limbuško pokopališče je v svoje naročje med obhico drugih, katerim je sedaj tu njihov zadnji dom, sprejelo tudi nepozabno ljubo mamico gospo Lipar, posestnico in gostilničarko na Selnici ob Dravi, katera je na svojem zadnjem bivališču vsled starosti, oslabelosti in bodočem obole-

nju za vedno zatisnila svoje trudne oči. Pokopnica je bila silno blaga in dobrohotna žena. Dosegla je lepo starost 77 let. Ker je bila svoječasno dolga leta kot domačinka v Limbušu kot gostilničarka in posestnica, v Mariboru in daleč na okoli znane gostilna, si je želela biti tudi na limbuški mrtvaški gomili

pokopana, da tam sniva v družbi s svojim pokojnim soprogom in s svojimi otroci svoj zadnji mrtvaški sen. Zato so jo prepeljali iz Selnice sem in jo položili v rodni zemlji k večnemu počitku. Za vse dohrote, ki jih je delala in za vsa dobra dela, naj ji bo večni Oče v nebesih obilen plačnik!

Limbuš pri Mariboru. V nedeljo dne 30. junija ob 6. uri zvečer je za vedno zatihnil svoje trudne oči nepozabni in blagi mož gospod Franc Kaloh, posestnik in dolgoletni cerkveni ključar v Limbušu. Več o pokojniku v naslednji številki.

Resno opozorilo prijateljem in somišljenikom!

Sprememba vlade in imenovanje našega voditelja g. dr. Korošca za notranjega ministra je vzbudila po celi naši domovini veliko veselje. Vse se veseli, da lahko svobodno zadihamo in da tistih, ki so nam na tak krut način kratili naše pravice in našo svobodo, ni več na vladi.

Mnogi mislijo, da bo sedaj kar naenkrat konec vseh težav, ki tarejo kmeta in druge stanovce. Mnogi mislijo, da bo sedaj konec rubežni za neplačane davke, konec raznih drugih dajatev. Drugi zopet mislijo, da bo dr. Korošec preskrbel vsakemu brezposelnemu dobro službo, da bo izvrševal razne premitve na mesta, ki si jih kdo poljubi, da bo glede vojaške službe sprememba, da bode nemilo kaznoval vse, ki so se proti komu kaj pregrešili. Sploh prihajajo ljudje že sedaj z mnogimi zahtevami, ki so neizvršljive.

Za nas, ki smo prijatelji dr. Korošca, naj velja v teh časih to-le pravilo:

Radujmo se, da smo dočakali omiljene težkih razmer, ki so vladale pri nas. Dr. Korošec in njegovi vodilni prijatelje imajo sedaj polne roke dela v velikih državnih stvareh. Dr. Korošec ne more sedaj po ministrstvih pritiskavati kljuge za razne službe za one, ki so kaznovani radi raznih prestopkov, radi rubeži itd. Njega čaka sedaj veliko in ogromno delo za toli zaželjeno preureditev. Ne nadlegujte ga sedaj radi služb, radi rubeži, radi kazni itd. Bodimo veseli, da smo malo bolj svobodno zadihali, da imamo resno upanje, da se bodo žalostne razmere, ki so jih ustvarili naši politični neprijatelji, polagoma odstranile. Tudi narodnega in državnega gospodarstva ne more g.

Korošec s svojimi tovariši par čez noč spremeniti na boljše. Pomislite, da so naši neprijatelji dolga leta po svoje gospodarili in nas privedli na rob propada. Še le čez leta in leta utegnemo priti do zboljšanja tužnih gospodarskih razmer. Radi tega ne zahtevajte od dr. Korošca nemogočih stvari!

Kar se tiče krivic, ki so se zgodile posameznikom, društvom in raznim skupinam, bo treba iste popraviti in krivce primerno kaznovati. Ali pomnite: Za vsako tako stvar bo treba točnih dokazov in podatkov. Zapišite si vse: datume, priče, kraje, besede, rešitve itd. Vse te točke zberite in upamo, da Vam bomo mogli prav kmalu

Dne 26. junija je bila 125letnica, ko je smrtno ponesrečil prvi izumitelj zrakoplova z razgretim zrakom — Francoz Jožef Montgolfiers.

poslati poziv, da pridete na dan s takimi podatki in dokazi.

Prijatelji in somišljeniki! Mislim, da ste me vsi razumeli.

Poslednje vesti.

ZAHVALA SV. OČETA.

Nj. Eminenca kardinal legat Hlond je dobil na svoj pozdravni brzojav od Sv. Očeta sledeči odgovor:

Izraza sinovske udanosti, ki si ga ob začetku evharističnega kongresa iz cele Jugoslavije tudi v imenu apostolskega nuncija, škofov, duhovščine in nešteti vernikov predlo-

Na Angleškem preizkušajo letala, ki se dajo voditi v višini 3000 m in 16 km od kontrolne postaje brezžičnim putem in brez pilota.

Južnoameriška republika Argentina je izdala v spomin na sklenitev miru med državama Bolivija in Paragvaj posebno mirovno znamko.

Poljski ministri navažajo pesek za grobnico pokojnega maršala Pilsudskega na Wawelu pri Krakovu.